

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Nicolai Svsi E Societate Iesv Opvscvla Litteraria

Suys, Nicolas

Antverpiae, 1620

XVIII. Infanticidium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69342](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69342)

Textilibus stipo calathis violasq; rosasq;
 Quas impolluto messuit vngue manus.
 Currere pes gaudet, manus ardet inungere Nymphã,
 Floribus & tumulum spargere cinnaméis.
 Ver corpus teget omne. illos paradisus honores
 Non habuit, tellus dum noua virgo foret.
 Egredior tectis pedibus talaria necit,
 Atque suas alas dat mihi castus amor.
 Virginis ad tumulum stabam, niueumq; recludens
 Marmor, rupigena marmoris instar eram.
 Heu! mea Nympha aberat, neque passa est mortua
 nostro
 Officio exuias obsequioq; coli.
 Tum propè pœnituit culpasse illius amores,
 Quæ tumulum extincto præbuit ipsa viro.

ELEGIA XVIII.

Infanticidium.

Quæ fuit illa dies, quàm terro pasta veneno
 Cui venus atrato syrmate amicta præit,
 Cui croceos renuit Aurora effundere crines,
 Squelida tristitia nubibus ora tegens!
 Illeso nequijt quam sol adducere curru:
 Aurea nam primo limine fracta rota est.
 Feruidus immani Phœbus candescit ab irâ,
 Atque deos omnes deierat atque deas.
 Tum claudus Vulcanus erat, tum crure dolebat,
 Vix Steropem è lecto suscitât igniuomo.
 Ille rota vulnus generoso inuoluit in auro,
 Plaga cicatricem donec adulta ferat.

Horruit

Horruit infamem Phœbus conscendere currum,
Atque Thyestæas mallet adire dapas:
Torpescitq; Phlegon, Pyrois, Eous & Aethon
Gemmifero subter procubuere iugo.
Dumq; parat reditum, dum frena vndantia stringit,
Orbitâ ab assuetâ dum reuocantur equi,
Miles adest, miles, duce qui Busiride dignus
Humano violet sanguine templa Deum:
Quiq; adytum Solymæ cunctis venerabile terris
Pontificum vinclis desecret atque nece.
Ille manu librat balearis pondera fundæ,
Præpete huic pennâ tortilis hasta volat.
Quadrupedumq; ferox mœstos quatit vngula cæpos:
Et pede lactentes irâ molit segetes.
Quaquâ iter est, campi latè vastantur & agri,
Horrisonoq; caret funere nulla domus.
Si quæ parens natum fidis animosa latebris
Abdiderit, fracto prima ruit iugulo.
Inde subit tacitis latro trutulentior antris,
Rimatur ferro, querit & igne viam,
Atque tenella ferox allidit corpora terræ,
Spargitur in durum sacra medulla solum.
Est pede qui teneros apprehendens ventilet vno
Parietis vt durus conterat ossa lapis.
Diuulsi hacillâ iactantur parte lacerti,
Crura pedesq; aliò dilaniata volant.
Lacteolumq; rotatur humi caput, & vaga laget
Busta pûs genitrix sanguinolenta genis.
Iam trepidis ductor portis admouerat agmen,
Siluestriq; videt valle latere casam.

Mopsulus

Mopsulus ad matris necebat brachia collum,
 Pinguiculis vrgens vbera nota labris:
 Irruit huc miles frustra latrante Lycisca,
 Eruat vt matris pignora cara sinu.
 Illa sed infracto contrabellatur amore,
 Opponitq₃ truci pectus inerme neci.
 Barbarus infesto costas mucrone terebat,
 Perq₃ tua matris viscera, nate peris.
 Corpora bina vnum potuit pertundere ferrum,
 Morsq₃ eodem rapuit vulnere seua duos.
 Heroum facinus rabidus patrarat Apella,
 Flagitet vnde suum premia lauta ducem.
 Iam labat assiduo conuulsus ab ariete murus,
 Nudantur pavidis mœnia parua viris.
 Iam rabies fera corda acuit, iam fulgurat ensis,
 Ebriaq₃ è Stygio flumine tela furunt.
 Agmina rara virum tetro stridunt vlulatu,
 Nec bellare pares, nec sua damna pati.
 Femineæ horrescunt acies, dux femina belli:
 Vincere, vel victas vnica cura mori.
 Iamq₃ nouem menses, iam dira pericula partus
 Et rediuuiua suo flumina lacte mouent.
 His grassatur amor telis, his vincere tentat,
 Et quacunque potest feruidus arma mouet.
 Dum soboli mortem violentus latro minatur,
 Scuior armato femina lesa viro.
 Sed frustra æratis mulier concurrere turmis
 Audet, & infestâ cuspide victa cadit.
 Vndique funesti cumulantur stragis acerui,
 Sanguineoq₃ fremunt compita operta mari.

Nulla

Nulla deest facies, non vlla furoris imago,
 Tartareum nostro regnat in orbe chaos.
 Victor io cantans puerorum sanguine potus,
 Figit Idumæo grata trophæa duci.
 Quid iuuat innocuo lauisse in sanguine Bethlem?
 Dedere quem morti queritis, ille fugit.

ELEGIA XIX.

Mariâ rogat vt sibi adsit vltimâ mortis horâ.

TVnc vbi feralis miserum me lectus habebit,
 Vltima cum fugiet solis & vmbra mihi;
 Cum furians telum crudeli cote acuet mors,
 Hauriat vt pectus cuspis acerba meum;
 Et ferus exsuccos morbus populabitur artus,
 Exsanguemq; vret semiputremq; cutem;
 Dum facies mæstum gelido sudore liquescens,
 Lethæo implebit flumine vtrasque genas;
 Cum viduata suo liuentia labra corallo
 Funereo pinget rapta fauilla rogo;
 Horrendum dentes quando stridore fremiscent,
 Et lacrymis murmur tristius ore dabunt;
 Solq; meus nebulis oculus noctescet amaris,
 Iamq; aderit tenebris mors adoperta caput;
 Tu mihi tum Virgo caelesti lumine cincta
 O propior mæsti fulcra tuere tori,
 Et mortem increpita, ne nostro fortè tyrannus
 Longius insultans gaudeat interitu.
 Mollia dic iaciat non vllò tincta veneno
 Spicula, Nesselâ non saturata lue.

Hor-